

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 283. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992358278240.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Schleiermacher advarer derfor mod hvad han kalder Hjernesvindet om den første Kærligheds Hellighed. «Tro blot ikke, at Alt beror paa, om den bliver til Noget. De Romaner, der forfægter dette, og lader Kærligheden mellem de samme to Mennesker udvikle sig fra den første raa Begyndelse til den højeste Fuldkommenhed i ét Træk, er ligesaa fordævelige, som de er slette, og de, der skriver dem, forstaar sig i Almindelighed ligesaa daarligt paa Kærlighed som paa Kunst Naar den mere eller mindre ubestemt Længsel efter Kærlighed retter sig mod en bestemt Genstand, opstaar derved nødvendigvis et bestemt Forhold, idet der gives et Punkt, paa hvilket den størst mulige Tilnærmelse finder Sted. Naar I har naaet dette og følt, at det ikke er det rette, paa hvilket I kan blive, hvad er der da Andet at gøre for Jer, end atter at fjerne Jer fra hinanden? Kun efter at et saadant Forsøg er fuldendt som Forsøg, det vil sige afbrudt, kan Erindringen derom og Overvejelsen derover virke til nærmere Bestemmelse af Længselen og Følelsen og saaledes forberede et andet, bedre Forsøg. Skulde heri vel ligge en Forpligtelse til atter at anstille dette Forsøg med den samme Person? Hvor paa skulde den Pligt vel bero? *Jeg for min Del finder dette mere naturstridigt end Kærlighed imellem Broder og Søster.* Und Dig altsaa heri uindskrænket Frihed, og sørg kun for at fastholde en ren Sans og en fin Følelse for, hvad der er et blot Forsøg, for at Du ikke skal fastholde og stadfæste et saadant, der ikke er eller skal blive til mere, ved Hengivelsen, der efter sin Natur burde indlede en sand og varig Kærlighed. Et saadant Misgreb, der er Følge af og Aarsag til de usaligste Skuffelser, er det Skrækkeligste, der kan hænde Dig, og vid, at dette egentlig er at lade sig forføre. Dog naar Du har grebet den sande Kærlighed og føler dig paa det Punkt, ud fra hvilket du kan fuldkommengøre dit Sindelag og forme dit Liv skønt og værdigt, saa vil af sig selv enhver Tilbageholdenhed og enhver Sky for Foreningens sidste og skønneste Segl synes dig Affektation og Snerperi. Det farlige er blot, at ethvert Forsøg efter sin Natur tilstræber dette Punkt. Mættelsespunktet er kun at finde ved Overmættelse. Men har du sunde Sanser og en sund Følelse, vil du sikkert, saa ofte Forsøget paa at elske nærmer sig dette Punkt, føle en hellig Sky, der er noget meget Højere end et fremmed Magtbud, eller hvad man almindeligt kalder Blu og Tugt.»